

[Gammelgaard]

sige, at ministeren ikke har tiltro til, at der findes noget medlem af skatteudvalget, som kan bestå en eksamen i indholdet af ministerens forslag. Jeg tror i og for sig heller ikke, ministeren selv kan. Det er så indviklet formuleret, så rodet i sin opbygning og så uklart, at det ikke skaber den forenkling, som ministeren dog siger at han ønsker.

Over for ministerens utroligt indviklede forslag, som jeg ikke tror spor på vil gøre det lettere for landmænd eller for ligningsmyndigheder at administrere reglerne på dette område, har det konservative folkeparti, fremskridtspartiet og retsforbundet stillet et ændringsforslag, der er enkelt, overskueligt og medfører en langt større lettelse for landbruget end det, som regeringen lægger op til. Vort forslag består i realiteten kun af 3 linjer, og så indeholder det en overgangsordning, som kan beskrives på 9 linjer. Man kan nok sige, at det i sin enkelhed, i sin overskuelighed og i sin klarhed er til at forstå og til at administrere efter.

Vi siger, som man ved: »Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue behandles husdyrbesætninger som driftsmidler.«

Så enkelt kan det gøres. Når ministeren ikke kan gå ind på denne tankegang, skyldes det en historisk betinget holdning: at disse ting skal være indviklede, at disse ting ikke kan forenkles. Det kan de altså.

Ministerens argumentation over for vort ændringsforslag holder ganske enkelt ikke. Han har bygget indvendingerne op på tre hovedteser.

For det første at maskinkontoen som sit historiske udgangspunkt har, at den især omfatter aktiver, hvis værdi ikke kan antages opretholdt gennem normal vedligeholdelse, mens husdyr typisk gennem lange perioder bliver mere og mere værd. Det er jo ikke en argumentation, der er aktuelt hold i. Det modbeviser ikke, at det vil være meget enklere og lettere at administrere efter de regler, vi foreslår. Det er, som jeg siger, en historisk argumentation, en skatteteknisk inertiholdning. Hvorfor kan man ikke gå radikalt til værks og få ændret forholdene, sådan at skatteborgerne kan forstå, hvad det er, reglerne går ud på, og sådan at ligningsmyndighederne kan administrere herefter?

Derefter siger ministeren, at man ikke kan finde ud af, hvad der skal ske med dyr, der

fødes inden for den pågældende landmands besætning. Her er der heller intet besvær. Jeg behøver ikke trætte folketinget med den argumentation, som er indeholdt i udvalgsbetænkningen, og som meget klart tilbageviser ministerens betæneligheder på dette punkt.

For det tredje siger ministeren, at han er utilfreds med, at vort forslag vil føre til en ganske mærkbar reduktion af beskatningen, særlig i de første år efter nyordningens ikrafttræden. Ja men dér har vi jo ministerens egentlige politiske holdning på dette område. Han er utilfreds med, at der gennemføres en større skattelettelse end den minimale, som han selv foreslår. Dér er vi så ganske og aldeles politisk uenige med ministeren. Vi mener, at det af os stillede ændringsforslag ud over at betyde en administrativ forenkling såvel for landmændene som for ligningsmyndighederne er et udtryk for en virkelig erhvervsstøtte, som vi finder passende på dette område, og en langt mere vidtgående erhvervsstøtte end den, som regeringen kan gå med til.

Der er ikke hold i ministerens betragtninger, og man er nu ved at gennemføre en lovgivning, der ikke opfylder de formål, ministeren selv har sat op. Ikke en levende sjæl vil kunne finde ud af de regler, som et folketingsflertal måske nu vil vedtage. Derfor må jeg opfordre til, at man stemmer for det enkelte, det administrerbare, det samfundsmæssigt forsvarlige – langt mere forsvarlige – ændringsforslag, som det konservative folkeparti har stillet sammen med to andre partier.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på, at vi fra konservativ side efter afstemningen om vore egne ændringsforslag vil stemme for venstres ændringsforslag, fordi venstres ændringsforslag, om end de ikke afgørende bryder med den indviklede og uforståelige tankegang, som ligger bag regeringens forslag, dog trods alt betyder en større provenumæssig lettelse for landmændene end regeringens forslag.

Jeg opfordrer altså til, at man støtter vort ændringsforslag, principielt fordi det er en helt afgørende lettelse for alle parter.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre sagde ved førstebehandlingen af dette lovforslag, at vi meget gerne så, at udvalgsarbejdet skulle føre til en